

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Att. Eva Jensen

19. september 2003

Vindmølleindustriens hørings svar til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktivet om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer.

Formålet med EU's interne kvotehandelssystem for drivhusgasemissioner er at reducere drivhusgasemissionen i EU under et såkaldt »cap and trade« system, hvor store udledere handler med udledningstilladelser i et marked, og hvor det samlede udbud er fastlagt centralt og gradvist sænkes. Det er grundlæggende en god ide.

Det er Vindmølleindustriens opfattelse, at forslaget om at introducere mellemstatslige projektbaserede Kyoto-kvoter i EU's kvotemarked for den private sektor vil være i direkte modstrid med det oprindelige direktiv, fordi det samlede udbud af kvoter vil stige, og den samlede udledning i EU dermed øges.

Endvidere bruger forslaget paradoksalt JI og CDM-kreditter til at nedbringe omkostningerne for drivhusgasudledende virksomheder i EU. Det er ikke Kyotoprotokollens hensigt med de projektbaserede mekanismer. De er primært redskaber, som bruges mellem stater, til at fremme teknologioverførsel og -udvikling.

Vindmølleindustrien er derfor utilfreds med det foreliggende forslag til ændringsdirektiv.

Forureneren betaler – nu med endnu større rabat.

Et EU marked for udledningstilladelser vil være et lille skridt på vejen til at gennemføre det traktatfæstede princip om, at forureneren betaler. Dog bør det fra starten være klart, at kvoteprisen og den samfundsmæssige omkostning af den tilhørende forurening er to vidt forskellige størrelser.

Prisen på udledningskvoter modsvarer den marginale omkostning ved at nedbringe udledning, hvorimod den samfundsmæssige omkostning ved udledning har helt andre komponenter, herunder effekter på folkesundhed, miljø og klima.

Kvotemarkedet giver allerede en klækkelig rabat til forureneren. Forslagets halvering af prisen på kvoter vil kun gøre rabatten endnu større.

Incitament til teknologisk udvikling forsvinder

Det er et centralt element i direktivet om EU's fremtidige interne kvotemarked for drivhusgasemissioner, at kvotemarkedet skal skabe et økonomisk incitament for fortsat udvikling af vedvarende energiteknologier. Dette element vil ændringsforslaget mindske eller helt eliminere.

Det fremgår af de fremsendte kommentarer til ændringsdirektivforslaget, at mindst 25 pct. af EU's reduktionsforpligtelse skal dækkes via JI- og CDM-kreditter. Som konsekvens vurderes det, at kvoteprisen halveres i forhold til et kvotemarked uden projektkreditter.

I forvejen er de estimerede kvotepriser så lave, at ingen af de danske vindmøllefabrikanter forventer at kvotemarkedet vil få selvstændig markedsræssig betydning. Gennemføres ændringsdirektivet som foreslået, vil kvotemarkedet sandsynligvis helt og aldeles miste sin betydning for vedvarende energiteknologier.

JI og CDM som effektivt supplement

Anvendelsen af JI og CDM-kreditter skal ifølge Kyotoprotokollen være et supplement til nationale tiltag.

I forslaget bruges JI og CDM til op mod en tredjedel af EUs hjemlige reduktionsforpligtelse og bliver derved prisdannende på et niveau, der er så lavt, at det reelt gør kvotemarkedet ineffektivt som incitament for vedvarende teknologi – eller for overførsel af samme.

Som en mulig løsning foreslår Vindmølleindustrien, at JI- og CDM-kreditter garanteres en mindstepris på 25 Euro per ton, såfremt en sådan pris ikke kan opnås på markedet. En sådan model vil – modsat Europa-Parlamentets og Rådets forslag – faktisk bidrage til at gøre det attraktivt at reducere drivhusgasudledning både internt i EU og gennem projektbaserede mekanismer.

En garanteret mindstepris for JI og CDM-kreditter vil være i tråd med Kyotoprotokollen og Marrakech-aftalerne, kvotehandelsdirektivets miljøpolitiske formål, EU direktivet om vedvarende energi samt EU's grønbog om energiforsyningsikkerhed.

Venlig hilsen

Jakob Lau Holst